

3. Tredje anbringende om forkastelse af EU-Udenrigstjenestens argument, som blot nævner ophævelsen af søgsmålet uden at forholde sig til den indgivne klages realitet, samt den manglende begrundelse for afvisningen af klagen over den ulovligt udøvede begrænsning af retten til aktindsigt.
4. Fjerde anbringende om en tjenstlig fejl og om en tilsidesættelse af vedtægten som følge af partiskhed og den omstændighed, at ophavsmændene til de anfægtede afgørelser befandt sig i en interessekonflikt.

Til støtte for søgsmålet om annullation af forligsaftalen og ophævelse af sag T-507/20 har sagsøgeren fremført to anbringender.

1. Første anbringende, som er fremført principalt, om svig og ugyldighed af den aftale, der er indgået i forbindelse med sag T-507/20.
2. Andet anbringende, som er fremført subsidiært, om manglende overholdelse af aftalen og den omstændighed, EU-Udenrigstjenesten fejlagtigt har påberåbt sig princippet om retskraft.

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23.10.2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT 2018, L 295, s. 39).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 6. juli 2022 — Intel Corporation mod Kommissionen

(Sag T-417/22)

(2022/C 318/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved Barristers-at-law D. Beard og J. Williams og advokat B. Meyring)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- a. Kommissionen tilpligtes at betale erstatning på 593 177 661,75 EUR svarende til morarente af hovedbeløbet på 1 060 000 000 EUR til ECB's rentesats for refinansiering den første kalenderdag i den måned, Kommissionens afgørelse C(2009) 3726 final af 13. maj 2009 i sag COMP/C-3/37.990 Intel (herefter »afgørelsen«) blev vedtaget (dvs. 1,25 %), forhøjet med 3,5 procentpoint (eller subsidiært en rente, som Retten måtte finde passende), for perioden fra den 13. august 2009 (datoen for Intels foreløbige betaling af bøden) til den 25. februar 2022 (datoen for Kommissionens tilbagebetaling af bødens hovedbeløb), fratrukket det rentebeløb, som Kommissionen allerede har betalt til Intel på 38 059 598,52 EUR.
- b. Kommissionen tilpligtes at betale rente af det beløb, der er nævnt i punkt a) ovenfor, for perioden fra den 25. februar 2022 (datoen for Kommissionens tilbagebetaling af bødens hovedbeløb), eller subsidiært fra den 28. april 2022 (datoen for anlæggelsen af Intels første søgsmål om betaling af rente), eller fra den 6. juli 2022 (datoen for anlæggelsen af nærværende søgsmål), eller endnu mere subsidiært fra datoen for afsigelse af dom i nærværende søgsmål, indtil den dato, hvor Kommissionen faktisk betaler beløbet i henhold til en dom, som giver medhold i nærværende søgsmål, til den rentesats, som anvendes af ECB til refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 procentpoint, eller subsidiært til en rentesats, som Retten måtte finde passende.

c. Endvidere og subsidiært:

- i. Enhver afgørelse fra Kommissionen om afslag på tilbagebetaling af morarente annulleres, og Kommissionen tilpligtes at betale morarenten med de beløb, der er nedlagt påstand om i punkt a) og b) ovenfor.
- ii. Subsidiært fastslås det, at Kommissionen har handlet ulovligt ved at undlade at betale morarente til Intel af hovedbeløbet af en bøde, der er blevet tilbagebetalt som følge af annullationen af afgørelsen, og Kommissionen tilpligtes at betale morarenten med de beløb, der er nedlagt påstand om i punkt a) og b) ovenfor.

d. Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale Intels omkostninger og udgifter i nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved søgsmål anlagt den 28. april 2022 i sag T-236/22 (Intels første søgsmål om betaling af rente) har Intel nedlagt påstand om betaling af morarente (og rente af denne morarente) som følge af annullationen af afgørelsens artikel 2, som sagsøgeren hævder, at Kommissionen ikke stadig ikke betalt. Kommissionen har imidlertid siden hen været i kontakt med Intel som følge af Intels første søgsmål om betaling af rente, idet den har anført nye begrundelser for sit afslag på betaling af renter. Med nærværende søgsmål, som er anlagt som en foreløbig foranstaltning i lyset af den usikkerhed, som er skabt ved Kommissionens korrespondance, har Intel anfægtet denne korrespondance. Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat tre anbringender.

1. For det første har sagsøgeren i henhold til artikel 268 TEUF, sammenholdt med artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder, nedlagt påstand om betaling af erstatning for den skade, som er lidt som følge af Kommissionens afslag på at betale Intel morarente af hovedbeløbet af en bøde tilbagebetalt som følge af annullationen af artikel 2 i Kommissionens afgørelse C(2009) 3726 final af 13. maj 2009 i sag COMP/C-3/37 990 Intel ved dom T-286/09 RENV, ECLI:EU:T:2022:19. Sagsøgeren har i denne forbindelse påberåbt sig kravet om at gennemføre de nødvendige foranstaltninger for at opfylde annullationen af en bøde i henhold til artikel 266 TEUF, som omfatter betaling af morarente. Kommissionen har med urette anført, at fristen for ethvert krav om erstatning uden for kontrakt begynder at løbe på datoen for den foreløbige betaling af en bøde.
2. For det andet eller subsidiært har sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af enhver afgørelse fra Kommissionen om afslag på tilbagebetaling af morarente til den sats, som er anført ovenfor, med den begrundelse, at (i) dette er i strid med artikel 266 TEUF og (ii) er udtryk for en ukorrekt anførelse af den dato, fra hvilken fristen for ethvert krav om erstatning uden for kontrakt begynder at løbe.
3. For det tredje har sagsøgeren i henhold til artikel 265 TEUF mere subsidiært, og i det omfang Kommissionen ikke har truffet endelig afgørelse (uanset anmodninger herom fra sagsøgeren) nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kommissionen har handlet ulovligt ved at undlade at betale den nævnte morarente til Intel i henhold til artikel 266 TEUF, og om, at Kommissionen skal betale morarente til den sats, som er nævnt ovenfor.
4. Endnu mere subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at enhver modsatrettet fortolkning af forordningerne fra 2002, 2012 og/eller 2018, som vil udelukke betalingen af morarente i overensstemmelse med artikel 266 TEUF, som fortolket af Domstolen og Retten, ville have den konsekvens, at de relevante bestemmelser ville være i strid med den primære EU-ret. Sagsøgeren har i denne forbindelse fremsat et subsidiært anbringende om ulovlighed i henhold til artikel 266 TEUF og 277 TEUF.